

de două ori in săptămâna: Joi și
duminică; era cându-vă prețindere im-
portanță materialor, va fi de trei săzi
de patru ori în săptămâna.

Prețul de prenumerare,

pentru Austria:

panu întregu 8 fl. v. a.

diușetate de anu 4 fl. v. a.

patrui 2 fl. v. a.

pentru România și strainatate:

panu întregu 12 fl. v. a.

diușetate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA**Pesta**, in 1. oct. n.

Despre solenitatea introducerii în
ceanu a nouului archiepiscop și metro-
polită nu se comunica în pripă și pre-
scurtă numai atâtă:

Program'a s'a statorită într'o con-
ferință și apoi și în siedintă publică a
congresului, încă sambătă săra. Confor-
m acesteia, domineca deminată la 9
în congresul s'a intrunită în biserică
și-a deschis siedintă, de unde cu
mare pompa și cu multe ceremonii bi-
cericești a adus pe metropolitul comi-
tariul *Metianu*, și salutându-lu printre unu
discursu esculinte, l'a redicatu din scau-
nul congresual si l'a suiu pe tronul
archiepiscopal și metropolitanu, unde
i-a închinat publicul cu sarutarea
dreptei; de aci apoi l'a luat clerul în
strat și ducendu-lu în medilocul bici-
cericei, l'a imbracatu în ornatul de
servitii pontificale, și asia s'a inceputu
liturgia, totu în midicilocul congresu-
ni, carele după incheierea servitului
diecesc, în corpore a petrecut pre-
sepanul la resiedintă sa, unde er
prin gur'a comisariului i-a adus om-
iale sale; apoi retornandu în bici-
cerica și-a continuat si incheiatu sie-
dintă si intréga activitatea electorală,
verificandu-si protocoile.

Intr'aceea sosise dela guvernă in-
chieriarea, cumca Msa a binevoită a nu-
nă pre nouu metropolit Procopiu de
concluante auticu, ceea ce a pro-
vatu mare sensație. (Denumirea s'a
publicat în buletinul oficial de astăzi.)

A urmat apoi la 2 ore măsă stra-
fica, la regele Ungariei, pentru aprópe
200 de persoane, fiindu aci reprezentate
toate autoritățile publice, prin 3 genera-
ri, prin comitele națiunii sassesci, era
metropolită sora din Blasius, prin duoi cano-
ni, (Vestemianu și Antoneli,) municipali-
tea Sibiului prin primariu și multi
statenii ai ei, tribunalul prin presie-
ntele seu b. *Fillenbaum*, si vr'o 80 de
deputati congresuali. — Més'a a tenu tu-
n' la 5 ore; la acăstă s'a redicatu 7
păste oficiose si multe spontane, spre cea
mai deplinu multumire a tuturora. Sér'a
Carona Ungariei s'a improvizat o
retrecere cu dantu — fără animata, si
afiliu si acăstă solemnitate a decursu-
pre fal'a națiunala.

Despre tōte vom raportă in nrul
viori cu de amenuntulu. Luni consis-
toriu metropolitanu și-a inceputu acti-
vitatea sub nouu metropolitu. —

Renumitulu financiaru alu magia-
riilor, ministrulu finantelor Kerkápolyi,
carele pana mai de unadi era coplestu-
re laudele si premaririle mameleluciloru
guvernamental, acum că au secatu tōte
morale tierii si nu mai are de unde
nici ce satură calăii si lingusitorii de
ide si multimea de flamendi guver-
namental; mai vorbindu-se cu positivitate
cumca vre sè-si ié catrafusele si sè
ga dela prepastea unde duse tiéra, —
astăi astăi vestită si premarită finan-
ciarul este injuratu si batjocorită si de
tara turm'a guvernamentale, pe care
astăi timpu si cu astăi subventiune,
din partea statului, o sustienă elu, marele
ministru de finantie. Acuma Kerkápolyi
nu mai e omulu celu foră sémenu in
unguria, in causele financiali, era mai
fortos intru istetă d'a cersi si capetă
imprumuturi dela bancarii lumii: astăi
gloriș'a mărimi este o respectata mu-
ndie. Sic transit gloria mundi. Era a-
mău de pan'aci se demasă de cei mai

miserabili omeni, precum se dovedira si
la trentirea lui Longyai carele de aceia fu
mai urtu tradatu si despectatu, pe cari
ii-a saturatu si indopatu cinci ani de
dile; pentru că în timpul din urma nu
mai vră si nici mai potu să-ii momesa
si nutreșca din pung'a tierii. Asia au
patit'o, si asia o patiescu toti stevanitorii
cari se aliédia cu omenii fora morală si
fora iubire de patria si dreptate.

Italia si anume Roma in 20 sept.
avu mare serbatore, fuse d'a aniversa-
ria a eliberării Urbei eterne de stepanirea
Papei si a redevenirei sale de centrul
politicii alu Italici; de capitala a Italiei
cum a fost dela insinuarea sa si pan'acu
unuspredice seculi. Despre acăstă im-
portante festivitate vom vorbi in detaliu
in nrul urmatoriu.

O nouă utopia.

(Continuare. Vedi „Albina“ nr. 69.)

Prin cele permise am cercat, si
pote că am reusită a constată două ade-
veruri, unul tristu, altul deplorabilu:
antau că originea, cau'a principala a
decadintie nōstre morale este servitutea;
a duă că indiferentismul nostru este
imputabilu de a fi perpetuatu miseri'a.
Cu alte cuvinte: Evenimentele nefaste
au datu pe Romani préda egoismului bru-
talul strainiloru, ér Romanii, omitindu
a combate consecintele reului primitivu;
au cooperatu considerabilmente cu ini-
tiatiile egocentrice și păcăloare, de unde
emergă incontestabilă veritate, că situa-
tionea, de care ne lamentămu, este in
parte oper'a nōstra, de care vom ave
odata a respunde ca culpabili naintea istoriei.
Acestu judecatoriu, unicul justu,
este severu foră dubiu cu culpabili, cari
au comis crim'a de a distrugе pacea si
prosperitatea unui poporu, aservindu-lu
apre a-lu despoia, — dar acestu impar-
tialu jude nu va fi mai putin severu cu
complieci, cari, omitindu ori-ce remediu,
au agravat morbulu si-i au permisiu a
deveni mortal; si trista va fi pagin'a
ce istoria conserva posteritatei spre in-
dicarea reprobabilei conduite a poporu-
lui romanu, în timpul servitutei sale!

Certe plante, dice ilustrulu Pasteur,
pervinu a perde colore, sub o influintă
stricatiōsa; ele se schimbă, in cătu unu
botanicu putieb penetrante nu o mai
cunosc, ci o confunde cu alte plante; dar
după ce acăstă rea influintă incetă,
după ce plant'a astă o nouă cultivare,
ea reprinde coloreea primitiva, devine ér
ce a fost naintea catastrofei. Ceea ce
Pasteur dice despre planta, se pote dice,
fora tema de a gresi, si despre unu
poporu: sub influintă unui guvernă
despoticu, strainu, vitregu, unu poporu
si alterézia natur'a, devine din
eroicu vilu, din luminatul stupidu, din
valorosu umilu, din curagiosu servilu;
înse temperata odata acăstă influintă,
poporulu respira, si voindu pervine a se
restaură, a recascigă calitatile perdute,
si a redoveni ceea ce a fost nainte de
catastrofa. Pana candu despotismulu tur-
cescu, magiaru, germanu etc. erau in vi-
gore, cine nu scie, că romanismulu era
in agonie? Dar după ce provedintă, —
care nu condamna nici unu poporu la
morte — a intrevenită si a impedeceau
tiranii de a consumă crim'a, după ce
fulgerile dela 1848 au nimicuit infamele
proiecte ale despotismului si au elibera-
rat victimă: pentru ce victimă elibera-
rata, voiu sè dieu poporulu romanu, a
esitatu elu astăi cu propri'a restaurare?
Pentru ce a respunsu elu Provodintiei,

care l'a treditu din somnul celu de mōrte,
prin o ingratitudine manifestata prin
faptulu, că s'a aruncat de nou in somn? Éta
erorile impardonabile, cari nu se
potu atribui nici unui accidentu, si de
cari Romanii vor avea a respondere ca cul-
pabili.

Dupa ce am facutu aceste observa-
tioni necesariaminte severe, asi comite
o injustitia ne-admitiendu o ameliora-
tiune, unu progresu relativu: poporulu
romanu a facutu realmente câtiva pasi-
nante; dar elu este fără departe de a
fi ejunsu la marginea posibilității. Admi-
tiendu situatiunea actuala ca oper'a acti-
vitati unui poporu resuscitat si penetra-
tatu de dorintă de a se restaură, —
ori-ce omu liberu de partialitate s'ar vedé
obligatu a dice: acăstă este una opera
fără mediocra; unu patrariu de seculu, si
unu poporu adeveratu preocupat de sōr-
tea sa, ar fi potutu produce una opera
mai perfecta! Essaminide ori-ce Ro-
manu motivele conclusiunei mele, dar
essaminide foră acea partialitate patriotică,
care este inerinta omului, essaminide
justu sentintă, si va fi constrinsu a o
confirmă suspinandu: e justa!

Daca complicitatea Romanilor este
incontestabila; daca starea ce deplan-
gemu, este nerefutabilmente in parte efectu-
lu negligentie nōstre; daca in fine
atitudinea nōstra este, in parte, cau'a
nenorocirei nationale, — atunci nu este
mai putinu incontestabilu adeverulu, că
schimbări acăstei atitudine fatale, nu
potem schimbă aspectulu tristei situa-
tioni: si gratia ceriului, potem speră,
că indiferentismul Romanilor, nu a de-
venit inca orbă bestială, spre a nu le
permite să véda abisulu, la marginea ca-
rui se astă!

Nu e tardiu, inca se poate remediă
reulu, presupunendu că morbosulu nu re-
cusesidă remediul; inca n'a incetatu po-
porulu nostru de a fi unu poporu: ve-
nitoriu i apartiene inca totu; depinde
inca de la vointă sa recuperarea gradu-
lui perduto, să — perderea restului ce
mai conservă; calea spre bine, spre onore
i este deschisa, n'are de cătu a o ascende;
gur'a abisulu inca este deschisa, la
picioarele lui n'are de cătu a se abandonă
si-lu va inghitii: aléga, decida. —

Am vorbitu de poporu si tienu a fi bine
intielesu; nu intielegu a face alusiune
la massa, la multimea aceea, care sémena
mai curundu unui elementu alternativa-
minte tranchilu si furibundu: candu vor-
besu de poporulu romanu, m'addressediu
la partea luminata, la adevoratii repre-
sentanti ai națiunii. Clas'a dirigente
este avertita; misiunea intelligentiei este
démna de atentiune si de respectu; con-
ducatorii poporului sunt responsabili de
sōrtea lui; acesti tutori au dreptu sacra,
dreptu prima detérintia educarea tuteli-
loru, spre a-ii poté odata emancipă. Aré-
ta-te démna de acăstă divina missiune,
o inteligiția romana!

Ponderedie acăstă clasa dirigente
gravitatea responsabilității ce i impune
posiția eminente ce ocupă; con-
sideră că destinele poporului sunt
inereditate ei, nu pentru a le ne-
grigă nu pentru a le tradă, nu pen-
tru a le sacrifică intereselor trece-
torie, — ci pentru a se preocupă neince-
tatu de ameliorarea loru. Consideră in
fine intielegintii, acesti alesi, că sorteau
loru este legata de sōrtea multimei; că
in proporția unea, in care densu vor eleva
p'acăstă, in aceeași se elevéza pre den-
sii, — că lasandu acăstei masse in pradă
ignorantiei, se espunu pre densii desonă-

Prenumeratii se facu la toti dd. corespondinti si nostri, si de a dreptul la Redacțione *Stationsgasse* Mr. 1, unde sunt si adresă si correspundintie, ce pri-
vesc Redacțione, administratiunea seu
edictură; că vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica

Pentru anunțe si alte comunicatii de
interesu privat — se respunde că 7 cr.
pe linia; repotrile se facu cu pretin se-
diuta. Prețul timbrului este 80 cr. pe
trou una data se anticipe.

rei, — că ignorantă multime fortifica
dominatiunea straină si că dominatiunea
masselor necesită degradarea „alesi-
lor“, cu unu evantul: candu poporulu
va fi redus in sclavagiu, intelligentia
nu va avea alta misiune mai multu, de cătu
a servi si ea umila despotismului
strainu. Essamina, intelligentia romana,
tristeția ocupatiunei tale in prezent —
afă că implori gratia de la strainu — si
convinge-te, pana nu va fi pre tardiu, că
pote deveni si mai trista acăstă occupa-
tiune, si mai umila posiția ce ocupă,
negrigindu multimea!

Generalmente se consideră mania
de a dă svaturi ca unu efectu alu vani-
tatei umane; acăstă este unu ce pro-
blematicu; ceea ce potu afirma ca certu
este, că aceste svaturi, ce jo cutediu a
dă, nu provin de la escesivă presump-
tiune: ele au de mobilu o sincera, o
neiressibilă neliniscire pentru veni-
toriu!

Nu m'ar suprinde, marturisescu, nu
m'ar suprinde, o aspră contestație a
competenției, a autoritathei mele; dar
m'ar doré, m'ar intristă profundamente
contestatiunea rectitudinei svaturilor
mele: io disimulediu mediocritatea mea,
io nu negu a me fi apropiat de arogan-
ția dandu aceste svaturi, — dar persistu
a afirmă oportunitatea si valoarea consi-
liilor mele. La o parte cestiunea de per-
sonalitate: să ne unim cu totii spre a
rezolve marea cestiune ce prezinta cul-
tura națională.

Ce să facem? Éta că: să nu mai
remanem stoici contemplatori a deca-
dentiei nōstre; să aducem fie-care o
schintă la vîtră comuna; să infla-
ram inimile prin divinulu focu alu cul-
turei naționale; să nu ne speriamu de
dificultăți, căci ele elevă valoarea ope-
rei; să contăm in santitatea intreprind-
terei nōstre si să avem confianța in ge-
niul Romanu; să profităm de ocazie
ce fortună ne-a concesu: să prepar-
răm omancipatiunea politica, prin cul-
tură națională! Brutalitatea opresore-
lui remane impotintă in facia unui po-
poru educat naționalmente: fortă *Ma-
nervei* frange jugulu cu mai multă facil-
itate, de cătu ceea a lui *Marte*. Éta care
este punctul meu de plecare.

Cunoscerea unui lucru trebuie să
precidea intrebuintările lui: poporulu ro-
manu trebuie mai antau instruitu a su-
pra semnificatului, a supra utilitatei, a
supra importantiei independintiei lui, si
numai candu va avea aceste cunoștințe
a supra dreptului lui, merita a-lu po-
siede, si candu 'lu va merită, elu nu va
există a si-lu revindecă.

Unu poporu civilisat este a priori
liberu. Lumină nu se concilia cu obscur-
itatea: unu poporu educat nu toleră
servitutea. Educatiunea si emancipatiunea
politica sunt sinonime.

Calea cea mai directă si totudeo-
data cea mai legală care conduce la li-
bertate este: sciția. Ea ni este deschisă;
aidati, cu totii, să conducem poporulu
pre acăstă cale la sacrulu fine: candu
vom fi reusită a funda in sinulu liberta-
tei politice o republică de sciția, existin-
ția acestei republice este destructiunea
dependentiei. Inimicul celu mai teribilu
al acesteia este ignorantă: să indrep-
tăm deci tōte sagetile in contra igno-
rantiei; obstacolul celu mai mare este
indifferentismulu: să animăm cu totii
sacrulu focu alu patriotismului, care va
devoră indifferentismulu; o pedește con-
siderabilă este interesulu personalu, in-
teresulu momentanu: să abandonăm eu-

totii aceste meschine interese si se ne consacram cel mai sublimu, interesului comunu; fatalitatea a impus intreselor celor mai nobile a dura conditiune, concursulu pecunariu: ei bine, se o acceptam, se aducem fie-care obolul nostru spre a satisface si acestei neesorabili esigentie, - si candu ne vom fi implitu cu totii aceste detorintie, Provedintia nu ne va refusa concursulu seu: edificiulu nostru va fi elevat, viitoriu natiunei securu, libertatea politica va ramane o simpla cestiune de timp - dar de nu, nu!

Am datu acestui articlu titlulu de o noua utopia si pana aici remane in propriu: lu voiu justificata in conclusiune, pe care o reservediu pentru unu altu numeru. Indestuledie-se lectorele pentru asta data cu o explicatiune prealabile a titlului din cestiune. Intentiunea, carei am consacratu tote aceste preliminarie, si pe care o voiu formulata in conclusiunea reservata pentru unu altu numeru, este o propunere: fondarea unei asociatiuni bibliofile Romane in Romania austro-ungarica. Astfel, cea mai impacientia conclusiunea contineanta de acea utopia si faceti-mi placerea a nu me judeca nainte de a me fi ascultat, domnilor cetitori; er Dvostra, domnule Redactoru, mai acordati-mi unu favoru: este unu coltui pentru urmatorii fragmentu, caci despre admiterea acestui de facia me assecurata exceptionala promptitudine, cu care ati avutu bunatatea a primi pre celu trecutu.

Roma, 24 sept. 1873.
Alessandru Bujor.

Discursul lui Castelar, presedintelui Republicei spaniole,
restitu in Cortessi din Madridu cu ocazia investitiei sale cu putere dictoria.

(Incheiare.)

In republicele moderne, resbelul este trebua armatelor permaninte. Chiar in tiezile, unde astazi se lupta, este o faza dureabilu, din primele dile ale resbelului ele se punu in campania, disciplinate, organizate, dirigiate de capii loru naturali, avendu nainte morminte in lupta si nderetu-le morminte din ordinu. Eca cum se bate in lumea intraga, eca cum trebue se ne batemu si in Spania. Si pentru acestu cuventu, domnilor deputati, vinu astazi, cu tota energiia convinctiunilor mele, cu dispretilu celu mai completu pentru falsa popolaritate, cu consciinti la inisita si cu orgoliu patriotsimului meu, vinu a ve cere se-mi dati tote midilocile d'a restabil disciplin'a in armata, d'a reda ordonantei militare tota vigoreea sa, totu prestigiul meu.

Da, domnilor, desfintarea pedepsei cu morminte este unul din principiale nostre, este unu principiu scientificu, unu principiu politiciu; dara nimenie, in nici unu timp, in nici o Republica, n'a presupus vr'o data, ca armata ar pota se essiste fora disciplina; ca aceasta masina de resbelu, facuta pentru a infrunta morminte, ar pota se functioneze cu securanta, deca pedepsa cu morminte, admisa de catra tote codicile militare din lume, n'ar servi, ca se dicem astu-felu, ca sanctiunea suprema a fortiei sale.

Nu mai este cu putintia, dloru, a se permite ca convoirile se se retacesca si se se perda prin erore capiloru, pe cari de securu sabia legii trebue se-i lovesca cu mai multa rigore de catu pe subalterni; nu mai e cu potintia a se permite, ca oficiarii se abandone regimenterile loru, si soldatii se strige: „dios galonele si stetele!“ numai e cu putintia, ca nesce lasi se-si predece puscele in manele inamiciloru, ca chiar aparatori ordinii si ai proprietatii se jafuiasca nepedepsi; nu se mai potu permite tote acestea, trebue se-le impiedecam cu ori-ce pretiu, sau, deca nu, lumea va crede, ca societatea spaniole a recadiutu in stare selbatica, in barbaria primitiva!

Guvernul nu voiesce, nu poate, nu trebuie se consumta la aceasta. Elu nu va conumti. Acusatii-me de neconsecintia, deca voiti. Voi asculta acusarile vostre si nu me voi aperi.

In adeveru, am ore dreptulu a salvamai nainte de tote reputatiunea mea, numele meu? Nu, n'am dreptulu acesta. Mora numele meu, blasteme-lu generatiunile viitorie,

condamne-me generatiunile presinte la esiliu, la parasiere, putieni mi pesa, - numai Republica se nu se perda prin slabiciunea mea, numai patria se nu se perda prin erorea nostra!

De multe ori m'am indoit si am remas in marmuritu, vediendu pe omulu integrul, pe omulu ilustru, care m'a precedatu, luptandu cu scrupulurile sale si decidiendu-se in fine pentru partita contraria aceleia ce am luat eu, dara n'am avutu curagiul sa-lu urmediu.

Ne trebuie disciplin'a, si afati ca, pentru a o restabili, noi vomu intrebuinta fora crudime midilocile cele mai rigurose.

Dara odata arma'ta organisata, va trebui s'o conservamu, s'o maramu. Cum o vomu mari? Prin ajutoriulu reservelor, dloru, si unde asta reservele?

Ei bine, sunt simptome, cari incuragiaza si consola. Amintiti-vi de terorea ce inspira mai nainte recrutarea: astazi aceasta terore nu se mai escita cu infinitarea reservelor. Astfel, noi avem astazi 25,000 omeni din rezerva intruiniti, dintre cari cei de la Corogna au potutu fi armati, si de a doua di chiar au potutu bate o banda carlista. Astfel, provinci'a de Huesca, aceasta voivica provincia aragonesa, tare prin anticele sale libertati, ne-a disu: „Contingintele nostru este de atati omeni, gata in totalu de plecare; restul tinerilor voiesce se plece impreuna si d'abia accepta acestu momentu“

Din nefericire inse, pre langa aceasta simptoma buna, este si un'a forte trista. Nu voiu se insistu asupra-i, de tema a nu atitia nesce pasiuni pericolose; dara trebuie cu tote acestea, ca se o declaru: unu numeru forte mare de familie avute trahit pe fiii loru in strainetate, pentru a-i subtrage de la servitii... . Ei bine, dloru, guvernul s'a decisu se presinte unu proiectu de lege, prin care se se impuna o contributiune forte mare asupra acelorui familie, cari cunoscutele si-a trahit fiii afara din Spania.

Dara nu vomu ave, nu credem ca vomu ave destula fortia cu cele 80,000 omeni ceruti credem ca vomu fi fortati d'a ve cere unu altu proiectu, dreptul d'a radica contingintele in-tregu.

Dara nici acesta nu va fi d'ajunsu d'a restabili disciplin'a; nu va fi de ajunsu d'a pune tote reservele pe picioru de resbelu: va trebui inca se formam garnisone sedentare in tote orasiele importante: va trebui se facem inca o a doua reserva nationala, o mare militia; va trebui ca aceasta militia se ofere garantii pentru mantinerea ordinii; va trebui c'acesta milita se nu sia milita unei partite, pentru ca nimicu nu e mai reu de catu milita unei partite, ci se fia compusa din tote partitele, pentru ca tote au acelasi interesu pentru caminu, pentru libertate, pentru patria. Si vomu aplicu in tota energiia sa legea ce ni-ati datu, vomu organizu militile, conformu ordonantiei de la 1822, si le vomu mobilis, cum amu si incepem a face in Andalusia, si le vomu tramite la nordu, pentru ca Spania liberala se cada cu unu deluviu asupa Spaniei absolutisce.

Si nu este d'ajunsu se avem numai militie, trebue ca, pe candu noi discutemu, pre candu noi combatemu aici, capii militari din tote partitele, de la ilustrulu meu amicu generalo Nouvillas pana la generarii cei mai burbonieni, se morga toti la resbelu, dandu guvernului garantii de supunere si de loialitate. Candu parintii nostri discutau aici, toti generarii, din tote partitele, mergeau la resbelu. D'asemenea astazi, guvernul s'a decisu a-i intrebuinta pe toti, fora distinctiune de partita.

Mi veti dice, c'avem pucinu instinctu de conservare. Dar' eu declaru si repetu, ca in circumstante Asia de grave, necesitatea este legea suprema. Dicu si sustienu, ca chiar candu necesitatea nu ne-ar obliga se facem acesta, contrariu catoru va esemplu pre fai-mose din istoria nostra, voiescu se credu in timpulu acestei crise, in parola de onore a generalilor spanioli, si sustienu in fine, ca nu essiste nici unu generariu destulu de forte pentru a stirpi din inimile soldatilor nostri amorcea ce au prinsu pentru Republica.

Dara ne mai trebuie inca si altu-ceva, trebue ca constitutiunea si drepturile individuale se nu ne lege de mani. De aceea ve vomu cere o lege, punendu in vigore legea disa ordinea publica, si declarandu in stare

de asediu tota tiara amenintata, pentru ca se nu mai fia posibile a mai face cine-va, nepe-de-petu, subscriptiuni in favoreea insur-gintilor.

Si ce! voiti se ne espunem la morte dintr-unu pre scrupulos respectu de principiu in circumstante anormale? Unde ati vedintu facenduse resbelu in modulu cum l'am facutu noi pan'acum? Domnilor! deca mi-ar si permis u me ocupu aici de acele frumos legende democratice, incantari ale viselor noastre; deca mi-ar si permis u a contempla sici frumsele epopeie, in locu d'a me preocupu de ororile triste realitat, vasi intrebata: aveti vr'unu idolu, pe care se-lu preferiti marelui Lincoln? Ce strania, ce prodigiosa figura! Bietulu copilu alu desertului, modestulu tajatoriu de lemn, marinariul din Ohio si Mississippi, se urca in Capitoliu de la Washington, liberaze pentru totudun'a pe sclavi, si numele sau figurera printre marii mantuitori ai omenirii.

Ei bine! acestu omu, ce face elu in timpulu resbelului? Mai antaiu, fora a consultata congrèsul, suspinde legea de habeas corpus si petrunde in domiciliu tuturor ceta-tienilor; fora a consultata congrèsul, imprascie cu man'a armata tote meetingurile si deportez pe oratorii ce sperau sclavagiu; fora a consultata congrèsul, interdice ori ce publicare in favoreea sclavagiu; si tote averile complicilor insurectiunii de la nordu fura confiscate si pedepsa cu morte su pronuntata 'n contra ori-carui soldatu resbelu sau indereticu. Cu tote acestea, Lincoln este ore pentru dvostre tiranulu, care confisca averile, care suprime libertatea presei, care violenza caminurile domestice? Nu: necuratienile inevitabile ale vietiei politice si ale resbelului au disparutu in istoria sa, si sufletul lui Lincoln vi se areta in ceriu, in lumina, intre eroii, martirii si mantuitorii genului umanu.

Noi dara, dloru deputati, vomu face ceea ce este indispensabile pentru resbelu, insa consultandu congrèsul: ve vomu cere sanctiunea legala. Si declaru, ca eu remanu inamicul ori-carei nelegalitat, ca nu me voiu servi de nici o mersu estraordinaria, care nu va fi fost autorisata de congrèsu. Dara, mai declaru inca, ca deca nu-mi veti da autoritatea legala, de care am nevoia, pentru a me apera, pentru a pera democratia, libertatea, Republica, in cea mai teribile criza cunoscuta in timpii moderni; ca daca nu voiu ave poterea, nu voiu mai ave nici respunderea, si ca voiu tramite indata demisiunea mea si a intregului ministeriu catra presedintele acestei camere. Fora midilocile, pe carele reclamam, nu voiu sta unu momentu macar la potere.

Acum, dloru, am spusu ce representa acestu guvern, si-am spus o forte claru: este unu guvern, avendu de scopu a salveaza ordinea cu ori-ce pretiu; unu guvern destinat a punu capetu resbelului inferiore, si cu tote asta, pana la unu ore-care punctu de vedere strainu civilisatiunii nostre, dreptul nostru. Daca credeti, ca trebuie se ne ajutati, ajutati-ne. Daca credeti ca n'avem fortia, energiia si prestigiul necesariu, numiti alti ministri. Dara ve desfidiu d'a gasi alte midilocile pentru a preface armata nostra si pentru a stirpi monstrulu teocratiei.

Partita republicana, ce siede p'aceste bance, partita din care facu parte acestei ini-nistri, partita republicana trebuie se-si aduca aminte, ca legile universului sunt superiori tuturor doctrinelor de partita, si ca nu se respunde resbelului, de catu prin resbelu; si ca partitele inserionate d'a 'implantata o forma noua de guvern, au, mai pre susu de tote, nevoia de energia. Ori ce reforma cauzase reu la ore-cari interese, si guvernele tari, energice, sustinute mai antaiu de opiniunea publica, in urma prin institutiuni estraordinarie, numai ele singure potu se infrunte lupta in facia intereselor atinse.

Ce ne cere opiniunea in intru? Ce ne cere Europa? Europa nu va recunoscere legitimitatea Republicei, nu va recunoscere, ca Republica este aici refugiu ascuratul alu tuturor partitelor, daca nu va vedé, ca Republica scie se 'mplinseca imposantele decretate de cortesi, se disciplineze armate formate dupa lege, se sustiena ordinea, se des garantie tuturor intereselor legitime, se asecure proprietatea lucrului si se face astfelu ca nici o demagogie, nici cea rosie, care a essistat

in poporatiunile de la sudu, nici cea alba, si carui drapel este implantat de catra poporatiunile de la nordu, se nu pota pete si de onora democratia nostra.

Astfelu, ceea ce ne trebuie este ordinea in intru, ordinea in afara. Adaugu: eu, ca am aperat in totu de un'a democratia; ca care am aperat in totu de un'a Republica federala; eu, a carui inima a arestatu in totu de un'a cultu religiosu pentru tote aceste principiu, ve spunu asta data, ca de ceea ce avem nevoie in momentul de facia, pentru ca politica nu e nimicu, daca nu transactiunea idealului eu necesitatea; - da, vi-o repetu, de ceea ce avem nevoie in ordinea, autoritatea guvernamentală; si daca consacratu fortele si voturile vostre a ne de acesta autoritate, acesta ordine si acestu guvernament, oricine ar fi acelu ce-lu reprezinta, ati salvatu libertatea nostra, ati salvatu onorea filioru vostrii, ati salvatu civilisatiunea, si in acelasi timp, veti fi salvati Republica, care, devenindu totu asia de catru ea si cerul nostru, se va vedea recunoscuta de catra toti regii si de catra tote poprale lumii. (Applause vii, mari si prelungiti)

La alegerile din granita.

(O voce patriotică catra alegatori.)

Pesta, in 26 sept. n. 1873.

Romani si fratilor Serbi!

„Timpuri grele vinu peste noi!“ Nainte de 25 ani ne chiamau Maiestatea pre gratiosulu Imperatu Franciscu Iosif si radicam cu totii, micu si mare, armate spre aperarea tierii in contra dusmanilor si noi ascultaramu si ne gruparamu ca omu sub unu standardu, si restituiram su-ritatea tronului si pacea tierii. Omu-nu si aduce aminte de acele grele tempi. Ce ne-ar povesti cei ce eadu pe campane de batalii! Si intrebati, cari familie de manu si de serbu n'aveau se se planga per perderea iubitilor sei?

Erba a crescut de 25 ori a supra-munturilor in prestiatiile in tote tierile, de romanulu cu tote promisiunile facute pe servitiale si sacrificioase lui a romani a fost: seracu si tereitul de straini! Oritararamu noi asta sorte trista? Nicu asta nu ni permitu a tramite copili la scole romane, nesci, pentru ca ni li-a facutu strainu, si catu va fi lumea, nemtiul totu nemti si magiarulu totu magiarscii va preface n'le; si astazi ne judeca inca judecatorii in tri' limb'a straina, caci au remas judecatorii nemti in tieria, si desi s'au ingrasiatu cursulu timpurilor din sudorile nostre romane, ei totu n'au inventiatu, dar intru-seu doi ani magiarscii vor vorbi; astazi ca nu ni este iertatul a ne semti ca romani fora necasu si nevoia; astazi inca suntem noi de batjocur'a altor'a, - ascultati noi ce dicu diregetorii nostri despre noi; si de ce intrebam de ce atat'a nedreptate, n'impundu stepanii nostri: Voi sunteti pre pe cu limb'a si naravurile vostre si asia nu pot ave nimicu in limb'a vostra, si nici nu poteti demni d'a ave drepturi egali cu vostru!

Romanilor, unde am ajusut noi? Noi, ai caror stramosi erau dictatori lumii si portatori culturei europene! Va catu de amaru este a se spune, ca noi inam gresitul pre multu, candu ne-am intrebatu in barbatii inselatori si fora caracte desi in cursulu lungu alu sechiloru ame hiemati la o lupta continua in contre de maniloru culturei si a dosvoltarei nostre.

Priviti la remasitile de castele valoase, priviti la costelete delurilor, unde odati floraiu vicle, si veti vedea, ca astazi sunt pustie.

Aduceti ve aminte decat' ori ati priviti casele vostre pentru aperarea patru reitorcendu-ve ati gasitu devastatiuni si seria. Daca ne dore suvenirea acesta va barea se inventiamu in viitoru a ne lasa pe peccatele nostre spre a ajunge la o stare imbucuraturia.

Candu acu o suta de ani se facu grame militare, venira si nemti in tier'a vesti se daruira cu campurile mai bune, er voidi n'irati preda loru. Ei facura scole nemti pretotindenea spre interesulu loru si cultivarea vostra, precum diceau, si acu-ti ve imprejurul vostru, sub sarcin's gres catanescu cati au ajunsu d'entre voi

are mai buna, cătă s'au facutu deregetori ai vostru — dintre ai vostru si cătu au invetiatu omii vostru in scările straine? séu ati inventat voi ore a lucră pamentulu, alticum l'au traiul stramosii vostrii; séu vi-au înlesnitu traiul vostru?

Dupa-ce ve au smulsu cătu s'a potutu, și vau lasatu in manele magiarilor, foră conditiuni si foră altu dreptu, decătu a ve face in magiari.

Romaniloru, de n'a perit in voi totu simtiul nationalu, totu semtiul de demnitate menescă, tōta sperantă la unu viitoru mai bun: acu a venit timpulu se ve'ncordati tōte istorile, să tieneti cu totii la o lalta si să nu iesti a ve prinde intr'unu jugu nou, privindu la calea pe care ati urmatu pana acum.

Desfacerea granitiei primiti-o cu bucuria, ca unu jugu ce vi s'a luat de pe capu, nu mai domnescă in locurile nōstre, că insine să domnimu, si daca vecinii nostri magari vreau să se impace cu noi, acesta să făsimi pe basă egalității si dreptății.

Aretati că s'i voi sciti pretui libertatea, retati că s'i voi priceperi dreptatea, aretatii si s'i voi sciti tiené legile, aretatii că o conduce foradelege si arbitraria numai suferiti, si tōte dupa dreptu si dupa lege!

Romaniloru, in pucine dile ve va procura guvernul magiaru să alegeti ablegatii vestri la diet'a din Pesta. Bagati bine de săma la esecutarea acestui dreptu, că déca trage unu strainu — fia némtiu, séu magaru, séu renegatu, totu un'a — atunci magari vor avé dreptu a crede, că Romanulu a anunciatu la drepturile sale si a perit in simtiul natiunalu.

Stepanii, ca să face de ablegati omenii tu, vor intrebuintă bani si promisiuni; ei caletori prin sate, ei vor impartă beuri si mancări, ei vor opri adunările natiunii spre desbinire intre voi; paditi-ve de inimicările acestea, că s'i in midilocul vostru vor gasi destui omeni fora caracteru, cari fac slugile altor'a, si mai cu séma jidovii nici patria, nici nationalitate nu au; tieneti măne că Romanii creditiosi si devotati aspi- ratorilor nōstre adeverate sunt seraci; ei si n'au bani se ve dee mancări si beuturi, numai straduescu cu medilice legale a ve antui din jugulu strainu, a ve face scăle natiunali si superioare, a ve introduce limb'a nostra in oficiu, a ve recascigă recunoscerea natiunala si a ve duce la o stare mai buna materiala si morală.

Ar fi unu peccat greu, unu peccat de morte neimpartesirea la alegere de ablegatu, intocmai precum peccat ar fi, daca ati alege unu strainu, séu unu romanu stricatu, si stricatu si peccatosu este totu romanulu ce nu tiene de partid'a natiunale.

Asia dara mergeti cu totii la urna, căci biosirea acestui dreptu este vertutea cetațenesca si individuală.

Graniceri! Legea de alegere a pusu in manele vōstre nemedilocitu — dreptulu de a speră interesele tierii si a natiunei vōstre. Alegeti dara cu unanimitate numai atari barbati, despre a caror semiemintu fidele natiuneli romane si despre a caror iubire pentru patria sunteti incrediuti si nu ve iudeoi.

Duminică cu voi si cu sant'a vōstra causa!

Unu patriotu.

Apel in interesulu Romanismului si deschidere de abonamentu. *)

Unu adeveru necontestabilu in istoria universale a omenimeei — ca s'i in viéti a cotidiană a unui poporu, a unei natiuni, a unui individu, să afirma cu multa taria, cu multa eloquacia, candu vomu cugetă, că societates emana a ajunsu si va ajunge la perfectiune sumai prin cultura si sciintie! O conditiune acesta, foră de carea omenimea cu atătea interese, divisata in atătea semintie, in atătea natiuni, in atătea individi, eu atătea aspiraționi nu se poate afirma ca atare, nu poate corespunde sublimului seu destinu desemnatu de Creatorile, de acelu Creator generale, care duce cu sine universulu, din perfectiune in perfectiune, pana la perfectiunea suprema — si din care fiintă a nostra, sufletul nostru

este numai o mica schintea de lumina in mediul unui oceanu de lumina! — Omeni mea, petrunsa de acestu adeveru eternu, nu numai n'a remasă statuaria veri odata in calea sa catra progresu si sciintie, ci si-a fragmentat mintea mifie de ani, cum să gasesc ea acea cale salvatoră, pe carea apucandu, să ajunga sa la perfectiunea cea mai posibile! Istor'a omenimeei a sanctiunatu acestu adeveru santu, caci ea, omenimea, desi facea căte odata rataciri, cum apucase de exemplu in totu decursulu evului mediu, totusi dupa atătea sute de ani de calatori gresite in drépt'a si stang'a, recunoscendu-se presine intr'unu momentu de o rara si fericita inspiratiune, si-a adusu a minte de originea sa si de misiunea ce ea are să implinesca pre acestu pamentu.

— E o caracteristica si a epocelor, in earti traime, că omenimea merge cu rapdiune catra pregesu si sciintie de totu feliulu, alergandu la perfectiunea cea mai posibile! Magurile Temisei si undele Seneișu striga decătu „culta, sciintie, progresu si civilisatiune!”

Si echourile loru se audu de pe pitorescile maluri ale betranului Danubiu! Nici odata dara, de candu tiene a minte istor'a genului umanu, nu s'a vorbitu atăta, nu s'a scrisu atăta, nu s'a imbracisatu in asia gradu potentiatu sciintiele, ca in tempurile moderne! Parola de di, cuventulu de ordene in epocha actuala, nu este altu ceva, decătu progresu in cultura si sciintie, si inca in sciintiele positive — reale! Si déca poporale vor tiené contu de acestu postulatu alu tempului actualu, atunci si numai atunci si vor asecură ele unu venitoru demnu de sublimele destine ale omenimeei!

Unu faptu inregistratu de istoria si afirmatu de noi in tōte dilele este, că trebuie să intelegem odata pentru totudén'a — cu deosibire natiunesa nostra romana — semnele si spiritulu tempului; pentru ca nu cumva prin o negligentia condamnable să remanemu si mai inderetru in cultura, decum amu remasu! —

Poporul romanu, ca să poată ajunge acolo, unde au ajunsu alte natiuni culte, trebuie neaperatu să ajunga cu a óra mai nainte, să apuce pre tōte căile, ce i le deshidu sciintiele de totu felidu — mai alesu ina sciintiele positive — reale! —

Subscrișulu impinsu de atari sentiente si dorindu din inima, ca poporul romanu să progresedie in cultura si sciintie, — caci numai cultur'a si sciintia aduce fericire unui poporu, ca si marei societăți omenesci, adresez — acestu Apel si deschidere de abonamentu pentru map'a Transilvaniei — intregei natiuni romane, rogandu-o in interesulu ei să sprinjinesca acesta inspreндere romanescă, unica in feliulu seu pana acum! Mare avantajiu vor trage Romanii si scol'a romana din asta intreprindere!

Mai alesu, déca representantii instrucțiunii romane vor luá in de aprope bagare de séma compositiunea acestei mape si sistem'a, dupa carea am compus'o. Principiale pedagogie moderne recomanda, mai alesu in scările elementarie, sistemulu de centralizatiune alu obiectelor de invetiamentu. Acestu sistem, ca celu mai salutariu, ca celu mai avantagiosu, reconoscetu, adoptatu si recomandatu de catra tōte celebritatile pedagogice, l'am adoptatut si eu intru compunerea acestei mape, firmu in convingere, că scol'a romana se va fericita, că i se da ocasiunea d'a avé in pusesiuni o astfelu de mapa, decătu carea pana acum in limb'a sa nu a avutu; era scolariulu romanu va poté inveti in limb'a meterna cu mare inlesnire geograf'a patriei sale nu asia defectuosu, dupa cum s'a practisatu pana acum, ci din tōte punctele de videre posibile, cari le reclama studiulu geograficu! —

Avantagiurile si conditiunile abonamentulu pentru map'a romana a Transilvaniei ne se cuprindu in urmatörilele considerante

1. Acésta mapa romana a Transilvaniei va fi cea mai ampla dintre tōte mapele pana acum existente. Ea va cuprinde:

- Impartirea nouă juridica si politica;
- Numerulu sufletelor si marimea otarului, in jugere si orgii patrate catastrale, pentru fie-care comună;
- Surfača in miluri patrate, numerulu sufletelor si a comunelor si a sufletelor fie-carui comitat;
- Suprafaci'a in miluri, numerulu comunelor si a sufletelor fie-carei judecătorie singularie;

f) Distantia comunelor din scaunulu judecătorescu, dupa measurarea cea mai nouă; g) Oficiale postali;

h) Oficiurile telegafice;

i) Drumurile de feru si statunile;

j) Punete astronomice si trigonometrice cu inaltimea absoluta;

m) Tōtebăile montanistice;

n) Drumurile de statu si de comunicatiune;

o) Mapa va fi de o a marime de 4 sectiuni.

Pretiul unui exemplariu consta numai cinci florinti v. a.

2 Subscrișulu dorindu din tōta consintintă mea romanescă inaintarea natiunei mele in tōte reporturile, morali, sciintifice si materiale, si voindu din tōta inim'a a contribui si io la rondulu meu obolulu meu, o mica petricica la consolidarea edificiului natiunale, promisi solemnă, că dela totu exemplariu prenumeratul voiu oferi 50 cr. pentru academi'a romana si 50 cr. pentru fondul teatrului natiunale, daca abonamentul se va urca preste o miia de exemplari.

3. Esirea la lumina aterna dela prenumeratiunea susamintita.

4. Abonamentele se facu de adreptulu la autorele.

5. Si onorabilele redactiuni ale tuturor diurnalelor natiunale inca sunt rogate forte respectuos din partea autorelui a primi abonamente.

Cinciu mare, 8/20 sept. 1873

Autorele;
Eugeniu Bordeaux.

Comisariu reg. supremu la cărtile funduale in Transilvania.

Sarafola, (Torontalu,) in 27 sept.

(Economicu si mai altel.) Dle Redactoru!

Se bate dob'a pentru dare si ultimulu grăuntiu ni se rapesc ; tōta trud'a, tōta ostensibila in unu momentu ni este dusa din curte, si cu intristare punemul plugulu in pamentu, pentru că ne rōde unu cugetu, cugetul că poporul nu este alt'a de cătu unu sclavu ce lucra pentru altul.

Se tragă campanele, si vedi lacrime desperate in tōte comunitatele nōstre, căci si natura sa conjuratu contra nostra, si ea este plina de miasme otravitoare, intocma că viéti a nostra [constitutionala]. Desperatiunea pentru unu viitoru este mare, — poporul romane foră pane, si acésta ingrigire ni este atătu de mare, cătu ni perdemu tōte speranțele pentru a ne poté orienta si reculege.

Nu e de lipsa, să mai vina Prusaculu cu ostirile lui dresate, să ni rapescă tiér'a, căci anul 1873 ne lovăi atătu de tare, incătu nu sciu candu si cum ne vomu mai reculege. E cersitoriu poporul, e cersitoria tiér'a Unguresca! —

Dle Redactoru! apoi daca acestea sunt desperate, atunci baremu afacerile nōstre private se ni mărgă mai bine, dar si acestea ni mergu totu a perire. In dilele acestoa, avramu norocirea a alege in Sarafola docinte si cugetam, că ni este timpulu si pentru acésta comuna păresita de tōta lumea romana, să conlucrām a aduce unu docinte romanu cu poteri probate; si ni si succese a desceptă poporul romanu pentru alegerea docintelui Putitiu din Celmacu; dar ce se vedi, — preotul Andronu, vestitulu nationalistu, barbatu care pururea a mersu cu natiunesa si a datu testimoniale cele mai bune pentru semienterul seu nationalu, vine, si se espune pentru unu natare de semi-romanu, care nici ceti bine nu scie, care nici testimoniale recerutu nu le posiede, — si pentru unu atare docinte, séu mai bine disu pentru unu perde véra, vine Dlu prentu Audronu a se espune? ! Noi tare ne mirămu, pentru că noi pururea amu stimatu pe acestu prentu ca pe o própta a edificiului nostru natiunalu. Dar in acestu casu nu potemu de locu să-lu pricepem. Ar fi cu scopu, că se ni esplice conduită acésta in publicitate, ca să aveam ideia despre concepte sale pentru cultur'a poporului din Sarafola, atunci candu poporulu alegea pe tāndal'a de docinte.

Séu nu scie Dlu Andronu, că se facea de ocară pentru totu déun'a, daca poporulu sprinjinesca dorintă a lui? Dar poporulu nu s'a lasatu sedusu, ei spres bucuria nostra a datu votulu seu aceluiua, care-lu va scii conduce bine, si-i va dă in pucinu timpu ce a perduto in trecutu: cultur'a si simtiementulu romanescu.

Se face vorba, că parintele Andronu ar obtrude a nemici alegerea, cu campionii lui, dar sperămu in dreptate, si in rusinea ce pote

o mai posiede parintele Andronu, căci altmîntre si aprinde perii 'n capu.

Eu insa si pana atunci me restrinzu pe langa acestea dise azi, si asteptu cu curiositate desfacerea causei si miscamentele ce s'ar incepe contra alegerei lui Putitiu, cugetandu că cu acestea potu dice: sapienti sat. Apoi eu credu că dlu Andronu — e inteleptu. X

Cebea, (Zarandu,) in 22 sept. n.

Septeman'a trecuta s'a celebrat in biserică d'aci parastasu pentru repausulu sufletului eroului Iancu. Festivitatea funebrale a decursu cu tōta demnitatea; mis'a au cetei'o trei preoti; femeile au impenat mormântul si crucea cu flori si cu cununi. Poporul a participat in numeru mare, — intiegintă — escipendu pre cei de exceptu — si-a facut detorintă de pietațe pentru mărele mortu. Onore deci celor ce aduseră tributul de pietațe nemoritorului Iancu, si rusine celor ce — de frică stepanilor, esclara prin absentia de la acestu actu de pietațe

Asm. Scipione.

Fibisiu, in 11 sept. *

Subsemnatulu, prin corespondintă din Fibisiu, publicata in nrulu 67 alu stimatei foi „Albina,” sentindu-me atacatu foră cauza intemeiata, sum contransu a-mi face urmatōri reflesuni.

Dlu docinte dice, că parintele celu teneru Demetriu Miuti, de capulu seu a tienutu parastasu pentru fericitulu Siaguna, foră a se fi consultat cu mine si cu invetiatorii si foră a fi inscintiatu omenii despre acésta. Acésta e adeverat; de óra ce eu dominecă premergețoria fiindu morbosu, era colegul meu, preotul teneru, nevoindu a me inlocui, desi tare l'am rogat, n'am pututu celebră decătu utrenia, dupa carea am vrut să inscintiu creștinii, că sambară viitoria se va tiené parastasu pentru mărele mortu alu bisericiei nōstre; insa la sfersitulu utrenie asia mi-a fost de reu, incătu nici nu mai potem vorbi. Astfelu inscintiarea despre tienerea parastasului nu s'a facut. Totusi sambară urmatōria demantă a amintitulu preotu a mersu la biserică ca să tienă parastasu si a transișu crasnicul să dupa mine. Eu mersei la biserică, insa fiindu morbosu de friguri, dupa cum oricine m'a potutu cunoscă si de pre facia, am vrut să facu numai parastasulu; dar' coleg'a meu voil să facu si utrenia si liturgia; utrenia o seversi liturgia insa n'am pututu celebră si asia inscintiasi pe coleg'a prin epitropulu Simeone Buteanu, ca s'o faca densulu. Densulu insa a refusat, si asta eu morbosu am esită să facu numai parastasulu, la care si elu a participat. In cursulu parastasului asia mi era de reu, in cătu nu mai puteam grai nimicu, si nici pomeni in ectenia pre Archiepiscopulu, si nu mai am statu de facia.

Mai departe ceea ce dice dlu docinte despre predica parintelui Miuti, e adeverat că asia a predicat: „Iubitilor creștin! Adi am tienutu parastasu pentru fia iertatulu nostru Archiepiscopu Baronu de Siaguna, insa mane să périmu la stepanire pe parintele P. D. căci n'a pomenit pre Siaguna!“

In fine dice dlu docinte, că apoi s'a incepuit intre mine si intre coleg'a o infocata certă. Asa rogă pre dlu docinte, ca să fia mai cu luare de séma la cele ce se întemplă, si a nu me atacă foră cauza, căci n'au fostu certă, insultări huliri si injurături reciproce; tōte au fost vorbe si fapte ale preotului teneru. Eu candu esili din biserică, audii predica amintita, si fui amenintat de catra coleg'a asia: „Tí voi areta eu tie, că n'ai pomenit pre Siaguna, te voi inveti eu!“ — Eu la acestea i-am respuns: „Me vedi, că sum morbosu, si asta ti e óro chiamarea, a scandalisă biserică si a turbură poporulu?“ La aceasta reflectare densulu a inceputu urită a me insultă si hulit, si a pronunțat cuvinte, cari me sfiesc a le reproduce aci; pana si unu creditiosu, cu numele Sima Cabaeriu, intrevorbi si dise: „Dar lasati ve de vorbele asta si fiti omeni!“

*) Pentru denunțarea si incetarea scandalelor in biserică, publicam acăsta corespondintă in totu picantele ei cuprinse; ea confirma si descrie si mai negru scandalul in biserică, denunțat in corespondintă din Fibisiu, publicata in nrulu 67; declinându-lu insa de la sine, lu imputa adeveratului incenșare. — Atragem atențunea ven. Consistoriu asupra acestui triu incidente.

Red.

*) Cea dea diurnale natiunale sunt rogăte cu totu respectul a dă publicitatea acestu apel si acăstea de abonamente.

Astfel fi scandalulu, nu din partea mea, care totdeun'a sum paciutoriu, sustinu si voiescu pacea intre poporu; — ci din partea colegului, care e unu omu forte sumetiu; apoi densulu 'si mai intipuesce a fi in comună *totum factum*; dar 'lu cunoscu pe densulu si alti din prejuru si sciu ce feliu de omu este, si asia me marginescu de astadata la cele de pan'aci — Altcum, pentru a fi odata pace incomun'a nostra, si ca se incete ur'a, eu in ca-lu provocu pe coleg'a, ca se pare-sca calea, pe care a apucat, caci uritu a retacit.

Petru Dabiciu, preotu.

Cateva cuvinte asupra cartei intitulata „Doctorulu poporului.”

Lips'a de bune cărti didactice, pentru instructiunea primaria mai cu séma, este la noi generalmente simtita. Candu dura vedem a apărea, de se forte raru, căte o buna lucrare de feliu acest'a, fia chiaru si traductiune, n'avemu de cătu se ne felicitamu si se ne silim a atrage si altele incuragiandu lucrarea deja produsa.

Eu unulu marturisescu, c'amu simtitu o viua placere, candu mi cadiu in mani carticic'a intitulata „Doctorulu poporului,” de domn'a *Hipolythe Meunier*, si pe care demnulu nostru artistu dramaticu, dlu. *Constantin Dimitriade*, avu norocit'a ideia d'a o traduce in limb'a romana, spre a servi ca carte de lectura in scolele nostre primarie.

In adeveru, cestindu cineva acestu micu opu, nu poto de cătu se admire stilulu familiare si modulu facile, cu care sunt espuse atatea cunoșintie de igiena, fizica si istoria naturale, ce se 'ntalnescu la fia-care pasu, cunoșintie utili si indispensabili fia-carni omu, veri-care ar fi conditiunea lui sociale.

Consiliul permanent de instructiune, recunoscendu important'a si utilitatea acestui lucrar, a si adoptat'o ca carte de lectura. Asemenea toti ómenii, cari se interesaza si se occupa cu educatiunea si instructiunea copii loru, au fost unanim favorabili aparitiunii acestei cărti. Potemu dura spera, ca atatul dnii profesori publici si privati, cătu si domnule mame de familie, se vor grabi a pune in manele copillor, de ambe sesse, acestu tesaurus de cunoșintie, care, pe langa serviciul ce le va face ca carte de lectura, le va poti invadati in acelasi timp fraged'a loru minte atatul de aptu la acesta estate, d'a retiné totu ce li se comunica.

Acestea le reproducem din „Romanul,” scris de vechiulu profesore *Dimitrie M. Ionescu*, pentru ca se recomandam inca odata acesta minunata carte tuturor amicilor in vestimentului popularu, fundamentalu edificiului culturii nostre nationale.

Recitala romana, (cottulu Carasiului,) in sept.

Stimate Domnule Redactore! Vediendu din pretiuitulu diuariu „Albin'a”, cu cata placere publicati faptele cele frumose a unor'a din clas'a poporului de diosu, daca accstea se referu la inaintarea si prosperarea nostra, pe ori care terenu, Ve rogu a-mi acordá si mie putienelu spatiu in colonele pretiuitului diuariu ce redigiati, spre a Vrei relatá si cu asemene fapte nobile si demne de imitatu, totu din partea poporului de diosu. Cu ocasiunea cladirii bise ricei noue, cetatiénulu Nicolau Dragalina, religiosu cum e si inspirat de amarea pentru bisericu si pentru Ddieu, a facutu ceriulu bisericei cu spesele sale proprie, cari s'au urecatu la 100 fl. a. v. infrumsetiandu-lu si impodobindu lu cu 3 lampe in pretiu de 30 fl. v. a.; bine facitoriul mai promise, ca in anulu viitoriu o va zugraví pe spesele sale; a forta de acest'a la infinitiarea fundatiunei scolare a datu 5 fl. v. a. Pe acestu bravu barbatu l'a imitatu zidariulu Ioanu Vucu, insu citu do sororoile Mari'a Nicolaeviciu si Anuti'a Iliasă, cari spre infrumsetarea bisericei au cumparatu unu lustru cu 80 fl. v. a. Intre acestei crestini donatori se afla si paduri-riulu Mihai si soci'a lui Ruj'a Patesianu, cari donara bisericei nostre duoue luminaria mari in valore de 20 fl. v. a. Dumnedieu bunulu se daruiéasca sanatate si indelunga vietia acestor crestini buni si part'nitori de scola, era faptele se servesc de esemplu altora.

Ioanu Capetiu, docinte.

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Pentru reipregirea postului invietiatorescu dela scol'a confesionale gr. or. din Zorlentiu-mare, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se deschide concursu cu terminu de siese septemane, socotitu dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt: 126 fl. v. a. salariu anualu, 50 meti de eucurudiu, 100 lb. clisa, 100 lb. sare 25 lb. lumine, 10 stengeni de lemn, din care are a se incaldá si scol'a, 6. fl. v. a. pausialu pentru scripturistica, 2 jugere pamantu aratoriu, cortelulibru cu gradina pentru legume.

Concurrentii au a adresá recursele loru instruite in intielesulu statut. org. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Zorlentiu-mare, si a le tramite la D. Georgiu Pesteanu protop. in Lugosiu.

Zorlentiu-mare, 24 augustu 1873.

In contielegero cu Dlu protop. tractualu 1-3 Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru reintregirea parochiei vacante din comun'a Hezerisiu, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se deschide concursu cu terminu da siese septemane, socotitu dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt: una sesiune parochiala de 32 jugere, din care 16 jugere sunt pamantu aratoriu si 16 pentru fenu si tufariu biru preotiescu dela 90 de case, cate 20 oche de eucuru diu si stol'a usuata. Cortelulibru in cas'a parochiala cu gradina de 1/2 jugeru.

Concurrentii au a adresá recusele loru instruite in intielesulu stat. org. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Hezerisiu si a lo tramite la G. Georgiu Pesteanu protopopu in Lugosiu.

Hezerisiu, in 8 sept. 1873.

In contielegero cu D. protop. tractualu 1-3 Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pre bas'a bugetului preliminatu de adunarea generale a Asociatiunei trne, tie-nuta in 1872 la Sabesiu p. XVII adoptat in siedint'a de astazi si pre anulu 1873/4, se publica prin acest'a concursu la urmatóiele stipendia si ajutoria:

1) La unu stipendiu de 150 fl. v. a. pentru unu juristu in patria; 2) La unu stipe-niu de 60 fl. v. a. pentru unu gimnasiu; 3) La unu stipendiu de 60 fl. pentru unu elevu la scol'a reale; 4) La 6 ajutoria de cate 50 fl. v. a. pentru 6 sodali de meseria, calificati de a se faco maiestri; 5) La 20 ajutoria de cate 25 fl. v. a. destinati pentru 20 invietiacei de meseria.

Terminulu concursului pentru stipendiale si ajutoriale susu amintite, se desige pre 20 octobre cal. nou. 1873.

Concurrentii la stipendiale de sub pos. 1, 2 si 3, au de a-si asterne la Comitetulu Asociatiunei trne pana la terminul susu indegetatu concursale loru, provediute: a) cu carte de botezu, 6) cu testimoniu despre semestrulu alu 2. alu anului scol. 1872/3, c) cu testimoniu de paupertate, d) cu reversu despre aceea, cumca ajungendu la stare, se voru face membri Asociatiunei, si in fine concurrentii la stipendiulu de sub pos. 1. vor ave de a mai alaturá la concursele loru si reversu despre aceea, cumca absolvandu se vor aplicá in patria, incat'u si vor asta postu coresponditoru.

Dela concurrentii la ajutoriale de sub pos. 4) pre langa atestatulu de botezu, se cere, ca se produca adeverentia dela maiestrulu resp. despre aceea, cumca sunt calificati de a se face maiestri. E' dela concurrentii la ajutoriale de sub pos. 5) pre langa atestatulu de botezu, se cere adeverintia dela maiestrulu resp. despre desteritate si diligenta in meseri'a, cu care se occupa.

Fostii stipendiati pre anulu scolastecu, treccutu, cari prin producerea documentelor de progresu in studia au satisfacutu conditiunilor recerute, se lasa si pre anulu scol. 1873/4 in usuarea amintitelor stipendia, inse cu acea conditiune, ca se produca documentu de inmatriculara dela Directiunile institutelor respective, ca astfelui se se pota face disponitiunile de lipsa, pentru asemnarea stipendialor conferite si pre anulu scol. 1873/4.

Din siedint'a lunaria a Comitetului Asociatiunei trne, tienuta la Sibiu in 23 septembrie 1873. 1-3

Concursu

La statiunea invietiatorasca vacanta din comun'a Harmadia in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se deschide concursu cu terminu de siese septemani socatitu dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt: 300 fl. v. a. salariu anualu, 8 stengeni de lemn, din cari are a se incaidi si scol'a, cortelulibru cu 1/2 jugeru gradina pentru legume.

Concurrentii au a adresá recusele loru instruite in intielesulu statut. org. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Harmadia, si a le tramite la D. Georgiu Pesteanu protop. in Lugosiu.

In contielegere cu D. protop.: tractualu 1-3 Comitetulu parochialu.

Concursu

Pentru ocuparea postului de invietitoriu la scol'a romana gr. or. din comun'a Romanesci, protopresbiteratulu Fagetului, se eserise prin acest'a concursu cu terminu de 6 septemane dela antai'a publicare. Emolumintele sunt: 120 fl. v. a. in bani gata, 20 meti de grâu, 20 meti de eucurudiu, 100 lb. de lardu, 100 lb. de sare, 15 lb. de lumine, 10 orgie de lemn si 1/2 jugeru gradina cu quartiru gratis.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si tramite recusele, instruite in sensulu statutului organicu Dlui protopopu alu Fagetului Atanasiu Ioanoviciu, pana la pusulu terminu. —

Romanesci, 14 septembrie 1873.

Comitetulu parochialu, in contielegere cu dlu protopopu tractualu. 1-3

Concursu

Pentru vacant'a parochia din comun'a Soseni, protopopiatulu Fagetului, prin acéta se eserise concursu. Emolumintele sunt: una sesiune urbariala de 32 jugere estravilanu, stol'a si birulu dela 120 de case si 1/2 jugeru gradina intravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si substerne recusele loru, instruite in sensulu statutului organicu si adresate comitetului parochialu, domnului protopresbiteru Atanasiu Ioanoviciu in Faget, pana in 6 septemane dela intai'a publicare a acestui concursu.

Susani, 14 septembrie 1873.

Comitetulu parochialu, in contielegere cu dlu protopopu tractualu. 1-3

Concursu

Pentru vacant'a parochia din comun'a Jupanesci et filia Belosesci, protopresbiteratulu Fagetului, prin acéta se eserise concursu pana in 6 septemane dela intai'a publicare. Emolumintele sunt: una sesiune urbariala de 32 jugere, stol'a si birulu dela 110 case si 1/2 jugere gradina intravina. —

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si tramite recusele loru — instruite in sensulu statutului organicu si adresate comitetului parochialu — Dlui protopopu Atanasiu Ioanoviciu in Faget.

Jupanesci, in 15 septembrie 1873.

Comitetulu parochialu, in contielegere cu dlu protopopu tractualu. 1-3

Concursu

Pentru postulu de Capelanu langa parochulu Teodoru Stanu din Rachitova, protopresbiteratulu Oravitiei, cottulu Carasiului,

se deschide amesuratu ordinatiunei consiliare din 2 iuliu a. c. nr. 621, concursu pe 22 octombrie a. c.

Emolumente sunt: 6 lantie de mentu si una a treia parte din veniturile parochiali-stolare.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a tramite recusele loru, provedinti cu documentele necesaric, amesuratu statutului organicu, si adresate catra comitetului parochialu, la dlu protopresbiteru tractualu Oravitiei, Jacobu Popoviciu.

Rachitova in 8 sept. 1873.

1-3 Comitetulu parochialu, in contielegere cu dlu protopresbiteru districtualu. —

Concursu

In comun'a Foenu, e vancatu postulu notariu; alegera va fi in 20 octomb. 1873.

Emolumintele sunt: in bani gata 315 fl. v. a. bani pentru caletorie 30 fl; 25 lumini, 3 de orgii lemn, 60 orgii de paie, 10 lb. de sare, 60 metri de grâu, si cortelulibru cu gradina.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si tramite recursurile cu tota documentele amesuratu legii din 1871 pana la alegerii, subscribului domnului pretore cu obiectul de a servire, ca afara de limb'a oficiala maghiară se cere se scie scrie si vorbi romanesca si serbesca.

Pardani, 12 sept. 1873. Ioane Bubalovici, pretore.

Concursu

Pentru deplinirea ambelor parochii gr. or. devenite vacante in Ohaba-forgas, cottulu Temisiului, protopopiatulu Belintiului, se deschide concursu pana la 23 septembrie a. c. st. v. in care di se va tiené si alegari.

La fiecare parochie sunt urmatorii emoluminte: un'a sesiune de pamantu tipu de biru, cate un'a mesura de cucuruzi despoiatu, dela 180 de case; si stol'a inamata.

Totă acestea — in primul an — se partu in două, la un'a parochie cu veduva, la cealalta cu două orfane minorene rempata după reposatii acolo preoti.

La ambele parochie mai apartiene cate unu fondu intravilanu fara suprafatia.

Doritorii de a ocupá pre un'a din aceste parochii sunt avisati recusele loru, instruite conformu §-lui 13 din statutului organicu si adresate respectivului sinodu parochialu gr. or. in Belinti.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopul tractualu 3-3 Georgiu Cratiunescu.

Concursu

Pentru ocuparea statiunei invietitoriei dela scol'a gr. or. romana din comun'a Sipetru, protopopiatulu Jebelului, Comitatul Timisului se deschide concursu pana in 14 dile, seindintu-se dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt: Salariu invietitorescu si alte emoluminte anuale socotite in bani gata 182 fl. v. a; 30 de metri de grâu si 30 de papusioiu; 9. orgii de lemn, din cari are a se incaldá si scol'a; 2 1/2 jugere pamantu aratoriu. Gradina pentru legumi cu quartiru libera.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a substerne recusele loru provedinti cu tota documentele prescrise de statutul nostru org. bisericescu de adreptulu presedintelui comitetului par. din Sipetru.

Sipetru, 12 septembrie 1873.

In numele Comitetului parochialu: Teodoru Ciocola, presedinte.

In contielegere cu dlu protopopu tractualu 2-3 Alessandru Ioanoviciu.